

RECULL DE PREMSA

29/05/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
29/05/13	PROPOSTA ANTICRISI DE LA MESA SECTORIAL DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ / REGIO 7	5	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
29/05/13	La comisión Gallardón permite al fiscal amordazar a la prensa / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	7	1
29/05/13	LO ÚLTIMO QUE NECESITA ESPAÑA ES UNA 'LEY MORDAZA', EDITORIAL / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	8	1
29/05/13	LA 'COMISIÓN GALLARDÓN' PERMITE AL FISCAL AMORDAZAR A LA PRENSA / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	9	1
29/05/13	EL JUEZ PODRÁ ORDENAR A LA PRENSA EL CESE DE INFORMACIONES / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	10	1
23/05/13	LA PREMSA COMARCAL VA REIVINDICAR, A OLOT, EL PERIODISME DE PROXIMITAT / LA COMARCA D' OLOT	11	1
29/05/13	RAFEL OLIVER PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA "LA PREMSA DE PROXIMITAT SERÀ LA DARRERA A DESAPARÈIXER" / ARA	12	1
29/05/13	LA LLIGA DE PAGAMENT SUMA 104 MILIONS D'ESPECTADORS / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	13	1
29/05/13	EL FUTBOL, L'ARMA DEL GOVERN ARGENTÍ CONTRA UN PERIODISTA CRÍTIC / ARA	14	1
29/05/13	LA BBC DESTINA 6 MILIONS AL REFERÈNDUM D'ESCÒCIA / ARA	15	1
29/05/13	LA CNN CREA UN CANAL DE YOUTUBE EN ALIANÇA AMB UN WEB DE NOTÍCIES / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	16	1
29/05/13	MARIO DE BIASI, EL FOTÓGRAFO QUE RETRATÓ LA ESENCIA ITALIANA DE LOS CINCUENTA / LA RAZON	17	1
29/05/13	ALMUNIA PEDIRÁ MÁS MEDIDAS A GOOGLE PARA CERRAR LA INVESTIGACIÓN DE BRUSELAS / CINCO DIAS	18	1
29/05/13	EL PREMIAT FOTÒGRAF CATALÀ SAMUEL ARANDA SERÀ EL NOM ESTRELLA DEL CLIC DE CABRIANES / REGIO 7	19	1
29/05/13	EL PP PROMETE AYUDAS A LA PRENSA PERO RECHAZA LA PROPUESTA DEL PSOE / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	20	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
29/05/13	PER 'LA RAZÓN' NO SOM NI NACIÓ, NI REGIÓ, NI PROVÍNCIA, NI TERRITORI / ARA	21	1
29/05/13	CAYETANO MARTÍNEZ DE IRUJO RECURRIRÁ LA SENTENCIA POR AGREDIR A DOS FOTÓGRAFOS / LA RAZON	22	1
29/05/13	EL MUNDO RECOGE EL PREMIO POR LA DIFUSIÓN DE LA FERIA 2012 / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	23	1
29/05/13	INTERECONOMÍA REFUERZA SU ÁREA DE MEDIOS DIGITALES / LA GACETA DE LOS NEGOCIOS	24	1
29/05/13	PROP DE 180 PERIODISTES I BLOGGERS VENEN A TARRACO VIVA / DIARI MES TARRAGONA	25	1
29/05/13	ECHENIQUE EXPLICA L'ÚS DE PATROCINIS A LA TELE PÚBLICA / EL PUNT AVUI	26	1
29/05/13	LA WEB DEL DIARIO ALEMÁN «BILD» SERÁ DE PAGO / ABC (EDICION NACIONAL)	27	1
29/05/13	LA PREVISIÓ PUBLICITÀRIA CAU UN 9,2% EL 2013 / EL PUNT AVUI	28	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Proposta anticrisi de la Mesa Sectorial dels Mitjans de Comunicació

REDACCIÓ | MANRESA

■ El document «Propostes d'actuació davant la crisi del sector de la comunicació», elaborat per la Mesa Sectorial dels Mitjans de Comunicació a Catalunya, es presenta avui a les 17.30 hores a la Sala 1 del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), c. Montalegre, 5, de Barcelona.

La presentació serà a càrrec de Fèlix Noguera, conseller delegat d'Edicions Intercomarcals, editora de **Regió7**, representant de l'Associació catalana de concessionaris privats de TDT local i gestor empresarial; Josep Martí, secretari de comunicació de la Generalitat de Catalunya; Josep Maria

Martí, degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya; i Antoni Ribas, de la sectorial de comunicació de CCOO i representant dels sindicats a la mesa.

A la Mesa Sectorial hi han participat més d'una quarantena d'entitats, entre les quals hi ha associacions i col·legis professionals, productores audiovisuals, sindicats, universitats i el Govern representat per la secretaria de Comunicació. El resultat d'aquest document és un recull de més de quaranta propostes amb la finalitat de frenar la crisi del sector de la comunicació a Catalunya consensuades durant més de mig any de feina.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

• La libertad es aquello que la sociedad tiene el derecho de hacer y el Estado no tiene el derecho de impedir (Constant de Rebecque) •

EL MUNDO

MIÉRCOLES 29 DE MAYO DE 2013. AÑO XXIV. NÚMERO: 8559. EDICIÓN MADRID. PRECIO: 1,30 €.

Un jubilado español logra un 'Oscar' europeo de la tecnología / Página 5

Contratan un joven director alemán para «modernizar» la OCNE / Página 51

La comisión Gallardón permite al fiscal amordazar a la prensa

La propuesta de código procesal habilita al Ministerio Público para prohibir que se informe sobre un sumario y para instar «el cese de la difusión» de un medio

MARÍA PERAL / Madrid
La propuesta de la nueva ley procesal penal elaborada por un grupo de expertos designados por el ministro de Justicia, Alberto Ruiz-Gallardón, prevé, por primera vez en

el ordenamiento jurídico español, que el juez, de oficio o a instancia del fiscal, pueda ordenar a un medio de comunicación que cese en la difusión de noticias sobre un proceso judicial bajo apercibimiento de

incurrir en responsabilidades penales. Ruiz-Gallardón dijo ayer que «hay que pensar en los derechos de los ciudadanos imputados» durante la inauguración de un foro de debate convocado por la Asociación

de la Prensa de Madrid, en el que los periodistas rechazaron esa regulación por suponer una mordaza al derecho fundamental a la información. Sigue en **página 12** Editorial en **página 5**

Rajoy recibió el apoyo de González en La Moncloa el día que Aznar le criticó en A3

MANUEL SÁNCHEZ / Madrid
El foco mediático estaba centrado ese día en José María Aznar y en su primera entrevista política. Pero lo que nadie suponía es que, en esa misma jornada, el presidente del Gobierno, Mariano Rajoy, iba a compartir una charla con otro ex presidente, Felipe González, durante más de tres horas en el mismo palacio de La Moncloa. Sigue en **página 6**

BERNARDO DÍAZ

Los preferentistas, en el Congreso

Un grupo de unos 15 afectados por las preferentes presentes en la tribuna de invitados del Congreso fueron ayer desalojados tras interrumpir el Pleno de la Cámara al grito de «Manos arriba! ¡Esto es

un atraco!» Mientras, algo más de 30 personas protestaban en el exterior de la Cámara Baja por el rechazo de una proposición de ley del Bloque Nacionalista Galego para que los ciudadanos que

se han visto atrapados por este producto recuperen su dinero. El PP votó en contra incluso de debatir la propuesta. El PSOE y el resto de los grupos, a favor, por lo que fue rechazada. **Página 33**

Mas exige que la ley Wert se supedite al Estatut en la lengua

El PSC, a favor «en la forma y el fondo»

DANIEL G. SASTRE / Barcelona
La operación de imagen que Artur Mas había previsto ayer para aparecer como el líder aglutinador de Cataluña le salió bien sólo a medias. Los partidos representados en la cumbre contra la ley Wert —todos ex-

cepto el PP y Ciutadans— estuvieron de acuerdo en supeditar la norma a la inmersión lingüística que consagra el Estatut. Sin embargo, PSC e ICV aprovecharon también la reunión para protestar contra los recortes educativos de CiU. Sigue en **página 14**

La educación es mucho más que un colegio

- Desde los 2 años hasta la Universidad
- Bilingüe en inglés
- 1 millón de m² de instalaciones
- Residencia (Ideal para el estudio y deporte)
- Excelencia educativa certificada orientada al éxito de los alumnos

CURSOS DE VERANO

- Recuperación y refuerzo (Todos los cursos. Residencia)
- Cursos intensivos de inglés (De 7 a 16 años. Residencia)
- Vacaciones divertidas (De 2 a 12 años)

TRANSPORTE ESCOLAR

91 886 70 65 www.colegiomontfort.es

El hermano de Mayor Oreja dice que FCC dio 60.000 € al PP burlando la ley

MANUEL MARRACO / Madrid
El ex presidente de FCC José María Mayor Oreja declaró ayer que en 2011 donó al PP 60.000 euros. Para eludir la ley lo hizo a través de dos empresas propiedad de FCC. Sigue en **página 16**

Un testigo revela que Oriol Pujol quiso enchufar a un imputado

Página 16

Lo último que necesita España es una 'ley mordaza'

LA NUEVA Ley de Enjuiciamiento Criminal que prepara el Gobierno amenaza con quebrar uno de los derechos constitucionales básicos como es el de la información. La comisión de expertos creada por el ministro Gallardón para que le asesore en esta iniciativa propone una limitación de la publicidad del proceso penal que reintroduce la censura. El documento elaborado por esta comisión otorga al juez y al fiscal la capacidad para ordenar, a su criterio, que deje de difundirse información en la fase de instrucción e incluso durante el juicio oral. Esa exigencia es aplicable a todos los intervinientes en el proceso –encausados, abogados, testigos, peritos...– y también a los medios de comunicación, a los que se les puede ordenar «el cese de la difusión». Para quien desobedezca y rompa

ese silencio se prevén responsabilidades penales.

El contenido de esta propuesta es liberticida e incompatible con un régimen democrático. Si acabara incorporándose al Código Procesal Penal supondría el mayor ataque en Democracia a la libertad de expresión. No cuestionamos la potestad del juez para declarar el secreto de una investigación, pero habría que regularlo de forma que pudiera cumplirse. No es posible que haya sumarios blindados durante cuatro o cinco años, que es el tiempo que están alargándose investigaciones que son de máximo interés para el ciudadano. De hecho, en la práctica, cada vez que colisionan la revelación del secreto de sumario y el derecho a la información prevalece este último. Y es lógico que así sea. La norma del secreto de sumario se redactó cuando no existían ni las libertades ni el desarrollo de las comunicaciones actuales. No responde a la realidad de nuestros días y habría que actualizarla.

Por otra parte, el blindaje que pretenden los expertos convocados por el ministro de Justicia sería inoperante. Un medio podría convencer a una de sus fuentes para que revelase datos a un medio extranjero y hacerse eco de lo publicado por éste después. Y hay

que decir que el trabajo periodístico no tiene por qué verse como una amenaza para la labor judicial, sino todo lo contrario. Las investigaciones de EL MUNDO en el 11-M, un sumario que estaba bajo secreto, llevaron a que se practicara la prueba pericial sobre los explosivos tres años después de ocurrir los hechos.

Es impensable, además, que al ciudadano pudiera tratar de hurtársele, por ejemplo, la información de casos como *Urdangarin*, *Gürtel* o los *ERE*. La regulación que propugna la *comisión Gallardón* lo haría posible. Con el agravante de que la decisión de imponer esa mordaza se deja en manos del Ministerio Público, que depende orgánicamente del gobierno de turno. Y eso, cuando se pretende hacer del fiscal el responsable de la investigación penal, agrava todo el planteamiento, porque supone convertir la Justicia en una herramienta al servicio del poder político. Más aún, en un momento en el que los casos de corrupción desbordan los juzgados. Gallardón debería repudiar públicamente el planteamiento de su comisión de juristas y negarse a incorporar sus consejos a la ley. Lo último que necesita el país es una *ley mordaza* que impida al ciudadano informarse de lo que está pasando.

> EL FUTURO DE LOS MEDIOS / Un proyecto restrictivo

La 'comisión Gallardón' permite al fiscal amordazar a la prensa

El ministro de Justicia defiende que «hay que pensar en los derechos de los imputados»

Viene de primera página

El ministro de Justicia, que anunció que en octubre llevará al Consejo de Ministros el anteproyecto de Código Procesal Penal (o Ley de Enjuiciamiento Criminal, según su actual denominación), consideró «preocupante» que las resoluciones de un juez o de un tribunal de jurado puedan verse «condicionadas» a consecuencia del «prejuicio formado en la opinión pública» durante la instrucción sumarial o la celebración del juicio debido a las noticias u opiniones de los medios de comunicación.

Ruiz-Gallardón subrayó la importancia de la prensa en el sistema democrático, pero solicitó que «se piense también en los derechos de los ciudadanos imputados, encausados y defendidos. La tutela judicial efectiva puede verse severamente perturbada si esa opinión pública es capaz de trascender en la conformación de un prejuicio que puede modificar una resolución».

El titular de Justicia se pronunció así en la inauguración de un foro de debate convocado por la Asociación de la Prensa de Madrid en el que, junto a juristas y periodistas, participaron dos de los miembros de la comisión Gallardón que ha redactado la propuesta de Código Procesal Penal: la portavoz del Consejo General del Poder Judicial, Gabriela Bravo, y el abogado y catedrático de Derecho Penal Luis Rodríguez Ramos.

Ruiz-Gallardón sostuvo que una norma procesal penal de nueva planta «no puede obviar» la regulación de la publicidad de los procedimientos criminales porque los denominados juicios paralelos son «un punto neurálgico». «Es un tema espinoso donde lo políticamente correcto puede no casar necesariamente con las soluciones que

El ministro de Justicia, Alberto Ruiz-Gallardón, ayer, con Gabriela Bravo y Luis Rodríguez Ramos. / EUROPA PRESS

necesita nuestra sociedad», señaló.

El ministro no manifestó de forma expresa su acuerdo con la propuesta de la comisión creada por él, ni tampoco se distanció de un texto en el que, por primera vez en el ordenamiento jurídico español, se criminaliza en ciertos supuestos la difusión de informaciones sobre procedimientos

penales. Ruiz-Gallardón no hizo alusión alguna a la previsión de que los periodistas que incumplan una orden de cese de la difusión pueden incurrir en responsabilidad penal.

El subdirector de *La Razón* José Antonio Álvarez Gundín y el subdirector de *El País* José Manuel Romero, así como otros periodistas intervi-

nientes, expresaron su desacuerdo con una regulación que, a su juicio, amenaza la libertad de información y criminaliza la actuación periodística. También manifestaron sus reservas el ex magistrado del Tribunal Constitucional Rafael de Mendizábal y el ex decano del Colegio de Abogados de Madrid Luis Martí, ambos

miembros de la Comisión Deontológica de la Federación de Asociaciones de la Prensa de España (Fape).

En cambio, tanto Bravo como Rodríguez Ramos defendieron la necesidad de limitar a la Prensa para «evitar condenas anticipadas» y garantizar el derecho a un juicio justo.

La regulación que proponen permite que, en cualquier fase del proceso (incluido el juicio oral), el tribunal, de oficio o a instancias del fiscal, pueda acordar el «cese de la difusión» cuando se emita información sobre el procedimiento «con vulneración del secreto de las actuaciones o de los deberes de sigilo y reserva» y siempre que esa difusión «pueda comprometer gravemente el derecho a un proceso justo o los derechos fundamentales de los afectados».

Tanto durante la fase de investigación como del enjuiciamiento, el juez o el fiscal podrán requerir a los propios encausados, a los testigos o a cualquier otro interviniente en el proceso para que «se abstenga de revelar fuera del proceso el contenido de las declaraciones o cualesquiera da-

Juez o fiscal podrán ordenar a acusados y testigos que no hablen a los medios

El tribunal, de oficio o a instancia del fiscal, acordará el cese de la difusión

tos o informaciones sobre los hechos» investigados o enjuiciados.

La comunicación del requerimiento de reserva o cese de difusión «irá acompañada de la advertencia de incurrir en eventuales responsabilidades penales en caso de incumplimiento», señala la propuesta, que no especifica la concreta responsabilidad penal a la que se refiere.

El juez podrá ordenar a la prensa el cese de informaciones

Gallardón advierte de que la reforma actuará contra los "juicios paralelos"

EFE, Madrid

El ministro de Justicia, Alberto Ruiz-Gallardón, consideró ayer que sería preocupante que la resolución adoptada por un juez o un jurado popular pueda verse condicionada como consecuencia del prejuicio formado en la opinión pública durante la instrucción sumarial o la celebración del juicio.

En la inauguración del foro *El papel de los medios durante los procesos penales*, organizado por la Asociación de la Prensa de Madrid (APM), Gallardón dijo que "el periodista es un historiador de la realidad diaria cuya primera preocupación es la verdad", y resaltó que el ejercicio del periodismo suscita en numerosas ocasiones un conflicto entre derechos fundamentales.

Los "juicios paralelos" son uno de los "puntos neurálgicos" sobre el que hay que adoptar una solución legislativa al conflicto entre el derecho a la información y el derecho a la tutela judicial efectiva, apuntó.

El ministro señaló que sería preocupante que la resolución final adoptada por un juez o un jurado pudiera verse condicionada como consecuencia del prejuicio formado en la opinión pública durante la instrucción sumarial o durante celebración del juicio.

Para Gallardón, los medios de comunicación y el sistema judicial se superponen, se influyen y chocan cuando comprometen el derecho a la presunción de inocencia, que es una condición para que haya un juicio justo, o el derecho a la información, que es un derecho medular en una sociedad avanzada como la española.

La comisión de expertos

Detalló que la comisión de expertos independientes que ha elaborado una propuesta de reforma de la Ley de Enjuiciamiento Criminal o Código Procesal Penal prevé dar al juez de garantías la facultad para requerir a un medio de comunicación el cese de la publicación de informaciones que comprometen gravemente el derecho a un proceso justo o a los derechos fundamentales de los afectados.

En el borrador también se regula la captación y difusión de imágenes en la sala al inicio de una audiencia pública y en qué supuestos prohibirla, para la protección del orden público, para la seguridad nacional, para la vida privada de las partes, cuando intervienen menores de edad o cuando es de interés para la justicia. Gallardón explicó además que el borrador incluye "una medida transformadora", que es la limitación de la dura-

ción del secreto del sumario, para evitar que su prolongación indefinida produzca un vacío informativo que sea ocupado por la especulación.

La premsa comarcal va reivindicar, a Olot, el periodisme de proximitat

Dissabte passat, 18 de maig, es va dur a terme a Olot la 7a Convenció de la Premsa Local i Comarcal, coincidint amb la 31a Assemblea de l'ACPC i l'entrega dels Premis Premsa Comarcal. El marc va ser la sala El Torin, en la qual es va reunir més de setanta representants de capçaleres comarcals i locals i va servir per a reivindicar la importància del periodisme de proximitat. El primer acte de la 7a Convenció, organitzada per la Fundació de Premsa Comarcal i el setmanari *La Comarca d'Olot*, va ser la presentació del *Libre Blanc de la Premsa Comarcal*, patrocinat per Gas Natural Fenosa. Un dels pocs estudis existents en el sector, que recull les dades més rellevants de l'activitat econòmica de l'àmbit de la premsa. El sociòleg Enric Yarza, autor del llibre, va fer incís en la influència d'Internet en el periodisme local, dient que «el 65% dels diaris locals ja tenen web». Va reconèixer que, malgrat haver reduït la ocupació en cinc anys, «la premsa local està aguantant millor la crisi que els mitjans generalistes».

La jornada també va comptar amb la proclamació, per part de Carles Ayats, president de Premsa Comarcal, del veredicte del 7è Premi de Recerca Universitària Premsa Comarcal, patrocinat per 'la Caixa'. Joan Francesc Fondevila, de la Universitat Abat Oliba, va ser el guanyador d'enguany, amb un estudi centrat en l'ús de les noves tecnologies a les publicacions de l'ACPC. Els resultats de la investigació es presentaran el maig de l'any vinent. «Dues visions de la premsa escrita i digital» va ser el títol de la taula de treball que va reunir a dos reconeguts periodistes, que són Carles Capdevila, director del diari *Ara*, i Saül Gordillo, cap de continguts digitals d'*El Periódico*. Moderats per Joan Cal, director executiu del Grup Segre, van debatre sobre el futur dels mitjans en un context cada vegada més digitalitzat. En aquest sentit, Capdevila va concloure que «el futur serà complicat, però possible» i, sobretot, «multi, igual que el model de negoci». De la mateixa manera, Gordillo va destacar la participació des de les xarxes socials, que «ha servit per potenciar marques i productes».

El dinar de cloenda va ser servit per l'Associació d'Hostalatge de la Garrotxa, amb una selecció gastronòmica de cuina volcànica. Abans, però, es van donar unes distincions de reconeixement a Antoni Garrido, de *La Comarca d'Olot*,

per l'esforç fet en tot el relatiu a l'organització, i a l'artista Xavier Carbonell. Es va iniciar, tot seguit, un espectacle audiovisual, magnífic, a càrrec de Joan Josep Mayans i Eva Curtó, que van cantar poesies de Joan Maragall, Joan Teixidor i altres destacats poetes del país. Havent dinat es van lliurar els Premis Premsa Comarcal, patrocinats per Endesa. Van ser guardonades les millors portades de 2012 en les seves tres categories: diaris i setmanals (*Diari de Sant Cugat* i *Setmanari de l'Alt Empordà* ex aequo), quinzenals i mensuals (*El pou de la gallina*) i bimestrals i trimestrals (*Papers de Vi*). Les publicacions que celebraven els 25, 30, 35, 40 i 65 anys de trajectòria també van ser distingides. Jaume Giró, director general adjunt de CaixaBank i de la Fundació 'la Caixa', va ser el guanyador del reconeixement a la persona o entitat destacada pel seu suport a la premsa comarcal catalana. En el seu discurs, Giró va lloar la tasca dels mitjans de proximitat i va realçar la importància del seu compromís social.

No va faltar a la trobada Josep Martí, secretari de comunicació de la Generalitat de Catalunya, que va reflexionar amb optimisme sobre el futur del periodisme. Josep M. Corominas, alcalde d'Olot, va cloure l'acte tot animant el periodisme comarcal a seguir treballant com fins ara. El desenvolupament de la jornada va comptar amb el patrocini d'Agbar i amb el suport de l'Ajuntament d'Olot, el Consell Comarcal de la Garrotxa i la Diputació de Girona. Pel que fa a la propera convenció, que amb tota probabilitat se celebrarà pel maig de l'any vinent, tindrà lloc a Palau d'Anglesola, a proposta de l'*Avenç*, la revista local de la població. S'ha d'agrair també la col·laboració d'Embotits Monter, Torraspapel, l'Oficina de Turisme d'Olot, l'IMPC, l'ICCO i l'artista Xavier Carbonell, autor del cartell. Com a activitat complementària a la Convenció i l'Assemblea, es van efectuar unes visites culturals, per part d'un grup de més de dotze persones i amb Josep Murlà com a guia, anant-se al taller-estudi de Xavier Carbonell, que va deixar agradablement sorprès a tothom; el Museu dels Sants, que van trobar interessant; el Museu de la Garrotxa i l'església de Sant Esteve, especialment la capella del Roser, amb l'altar barroc. Tot plegat, doncs, va fer que Olot deixés un bon record de la trobada a la capital de la Garrotxa dels representants de la premsa local i comarcal catalana.

RAFEL OLIVER

President de l'Associació de Premsa Forana

Periodisme local La premsa de proximitat té una tradició centenària a Mallorca, però no passa pel seu millor moment. Acabades les subvencions, la dificultat és sobreviure a la doble crisi: l'econòmica i la del paper. La transició digital és el gran repte

“La premsa de proximitat serà la darrera a desaparèixer”

MERCÈ PINYA

Parlar de la premsa local de Mallorca, o premsa forana, és parlar d'una premsa arrelada i amb una difusió molt alta: un tiratge global de més d'un milió d'exemplars a l'any.

¿Trenta-nou publicacions per a cinquanta-tres municipis?

Nosaltres calculam que arribam a un 60% de la població de fora de Palma. Aquesta dada és molt important. Estam parlant que si a la ciutat hi ha 400.000 habitants, a la resta de l'illa deuen ser uns 600.000. Per tant, ens referim a unes 400.000 persones que segueixen aquestes publicacions. Consider que és una arribada forta.

¿Ocupeu un espai que la premsa insular o més generalista és incapaç d'assolir?

És complicat des de Palma informar del que passa als pobles, encara que hi tinguis un corresponsal, perquè potser no en pot dur el dia a dia. La informació que publiquen els diaris i la que traiem nosaltres és completament diferent, però és com ha de ser. És ver, tanmateix, que darrerament hi ha moltes informacions que les proporcionen els mateixos ajuntaments, i no sé si és ben bé aquesta la funció que han de fer els diaris. Acaben fent una feina de transmissió dels gabinets de premsa.

Com es ressent la premsa local de la crisi econòmica i de la crisi del periodisme?

La premsa de proximitat se'n ressent, però d'una manera menor. Les publicacions continuen igual, l'única cosa és que s'han d'anar adaptant. Ara fas menys pàgines, treus un poc de color o t'ajustes una mica a les tarifes d'impremta. Han baixat les campanyes de publicitat, però les revistes es mantenen. De fet, les baixes que hem tingut no han estat per cap motiu econòmic, sinó perquè les persones que ho duïen ho han deixat.

El sector està envellit?

Sí, no ho podem obviar. Hi ha moltes publicacions que fa molt de temps que les du la mateixa persona, o les mateixes dues o tres persones, però això va canviant. Les noves, com *Díngola* o *Card.cat*, surten gràcies a grups nous de gent. També tenim les de l'Obra Cultural Balear, que ja no és una sola persona, sinó que és la seva delegació en aquell poble. És una mica heterogeni, tenim de tot, però és cert que hi ha publicacions que acaben esdevenint el projecte personal del seu fundador.

Com se'n pot aconseguir el relleu generacional?

Amb periodistes joves que tinguin il·lusió per agafar-ne les regnes. La majoria d'aquests mitjans no estan professionalitzats i molts no poden contractar ningú. Llevat dels 6 setmanaris que tenim, les revistes

mensuals o trimestrals no tenen mitjans per solucionar-ho.

Moltes de les publicacions funcionen a base de voluntarisme. ¿És sostenible aquest model de periodisme?

Sí, sempre ha estat així. Ara tenim quatre setmanaris semiprofessionals, però la resta, el 90%, funcionen d'aquesta manera perquè els interessa fer aquesta tasca i no han fallat mai. La professionalització de la premsa local no és un requisit indispensable per a la seva supervivència.

Quantes publicacions han fet el trànsit a digital?

La digitalització no és indispensable, però no quedarà més remei que fer la transició de paper a digital. Això ja no és el futur, és el present. És una substitució tecnològica que vindrà tota sola. Està passant ara: dels 39 que som, ja n'hi ha 3 que són exclusivament digitals, n'hi ha 8 o 9 que ja tenen doble format, i això ja no ho atura ningú. És un procés que està en marxa i que no té res a veure amb la premsa local. Arribarà un moment que serem tots digitals, no té aturall.

Quina perspectiva teniu ara que els ajuts institucionals s'han acabat?

Hem quedat anorreats, hem acabat a zero, i això que els anys de bonança ja només rebíem les miques del que rebien altres mitjans, concretament el 0,1%. Així i tot, algun any havíem arribat a manejar 300.000 euros, que era molt poc comparat amb el que rebien alguns diaris, però que a nosaltres ens anava molt bé. Així, potser un setmanari podia tenir al cap de l'any 6.000 o 7.000 euros, amb què pagaven la impremta o podien tenir color.

¿L'administració té deutes amb vosaltres?

Fa uns dies cobrarem 65.000 euros que ens devien de l'any 2010, però l'administració encara ens deu la subvenció del 2009. Són 56.000 euros que ara ens diuen que no ens volen pagar, tot i que nosaltres no ens rendim i hi lluitarem. A partir d'ara només ens queda poder continuar gràcies a les campanyes de publicitat. Els ajuts directes pensam que s'han acabat per sempre.

¿Es poden convèncer els anunciants que la web també és viable?

Sí, per la relació de confiança amb els petits anunciants. Estic segur que la premsa de proximitat serà la darrera a desaparèixer. Allò que es publica a la revista del teu poble no surt enlloc més. Totes les realitats d'aquell nucli, encara que siguin petites, són importants per als seus lectors. L'èxit és automàtic perquè reflecteix el que fan les persones que viuen a una comunitat petita. I això és el que interessa. —

El president de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca i director de la revista *N'Alí*, Rafel Oliver. ENRIQUE CALVO

un llibre

'DIARI', DE RENARD

un color

VERD

una ciutat

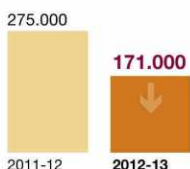
BARCELONA

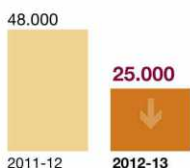
LA LLIGA BBVA A LA TELEVISIÓ DE PAGAMENT

MITJANA D'ESPECTADORS PER PARTIT

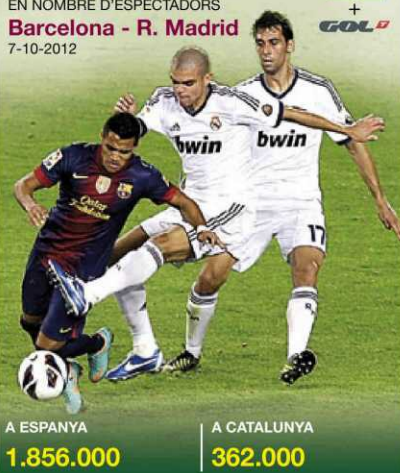
Total d'Espanya

A Catalunya

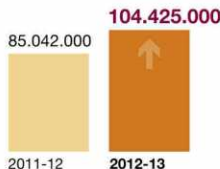
EL PARTIT MÉS VIST DE LA TEMPORADA 2012-13 EN NOMBRE D'ESPECTADORS
Barcelona - R. Madrid
7-10-2012

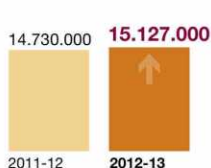
A ESPANYA **1.856.000**
A CATALUNYA **362.000**

AUDIÈNCIA ACUMULADA DE LA TEMPORADA

Total d'Espanya

A Catalunya

ESPECTADORS DE LA TEMPORADA 2012-13

Total d'Espanya

A Catalunya

Font: Barlovento amb dades de Kantar Media

EL PERIÒDICO

INFORME

La Lliga de pagament suma 104 milions d'espectadors

► L'audiència 'codificada' puja un 18% respecte a l'edició anterior

MANUEL DE LUNA
BARCELONA

A falta d'una jornada perquè s'acabi la primera temporada de la Lliga BBVA en què tots els grans partits han estat de pagament, ja es pot donar una dada: l'audiència acumulada ha augmentat un 18% respecte a la temporada anterior.

Segons un informe elaborat per Barlovento Comunicació -sobre dades d'audiència de Kantar Media-, la suma de telespectadors de tots els partits de Primera Divisió codificats (a través de Canal+ i GolT) ha estat de 104.425.000 persones, gairebé 20 milions més que la temporada anterior (85.042.000).

Aquest espectacular creixement

de l'audiència acumulada té una primera explicació: durant la temporada 2011/12 es van emetre partits de gran ganxo mediàtic sense codificar, i en horaris de màxima audiència (els dissabtes, a través de TV-3 i La Sexta). En l'actual Lliga, tots aquests enfrontaments són de pagament. A més a més, en la passada Lliga van coincidir més partits amb el mateix

El seguiment creix en els partits entre els grans, tots de pagament ara, però s'enfonsa a la resta

horari. En canvi, en l'actual, l'inici dels enfrontaments ha estat més escalonat, cosa que permet acumular més espectadors.

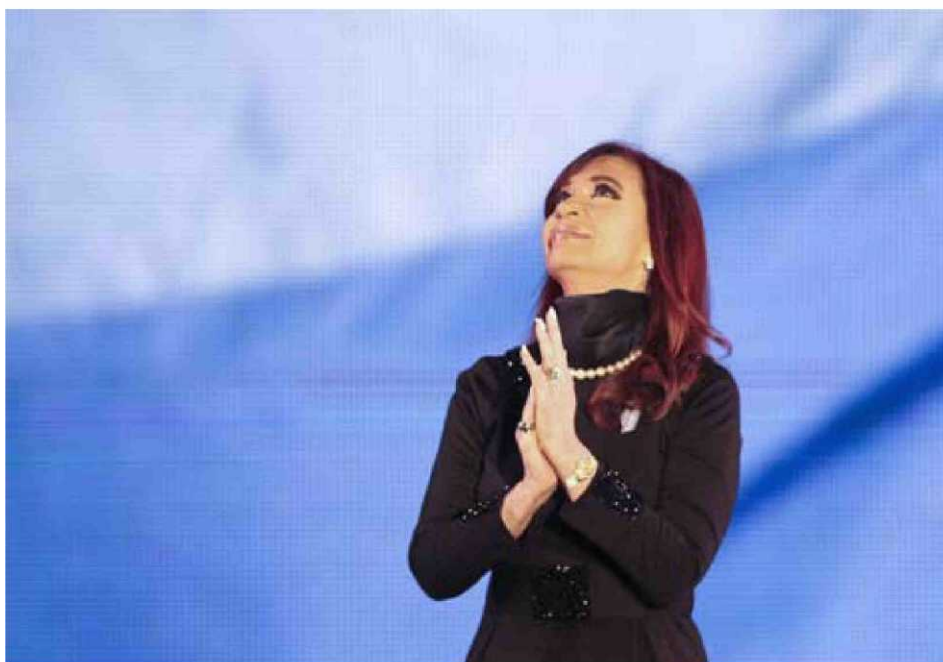
Si l'augment de l'audiència acumulada és la dada positiva per a les televisions de pagament, la negativa és que aquest creixement no ha estat equilibrat: els clàssics i els derbis han disparat la seva audiència, però els partits entre els més modestos s'han enfonsat. Així, segons l'informe, l'audiència mitjana per partit emès aquesta temporada ha caigut a 171.000 telespectadors, mentre que a la Lliga 2011/12 la mitjana per enfrontament va arribar als 275.000 seguidors.

Aquesta caiguda de l'audiència mitjana per partit s'explica -a més de l'escalonat en les retransmissions- pel revés que la crisi econòmica ha significat per a les televisions de pagament. Segons la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions (CMT), les plataformes codificades van perdre al llarg del 2012 un total de 337.440 clients, de manera que ara ronden els quatre milions d'abonats. Per operadors, Canal+ va perdre 23.000 subscriptors (es queda en 1.733.644 clients); ONO, 59.000 (872.608); Imagenio, 122.000 (707.278), i el canal GolT, 93.000 (290.246 clients).

EL CAS CATALÀ // En l'àmbit de Catalunya, l'informe assenyala que es manté una tendència semblant a la del conjunt d'Espanya, encara que aquí queda molt clar que només hi ha un equip que mou l'audiència codificada: el Barça. I el partit més vist de la temporada present no ha estat cap sorpresa: el Barça-Reial Madrid del 7 d'octubre. Aquest partit de la primera volta, en què l'equip blaugrana només va poder empatar (2-2) amb els de Mourinho al Camp Nou, va reunir una mitjana d'1.856.000 espectadors, dels quals 362.000 eren a Catalunya. Una audiència difícil de creure, però s'ha de tenir en compte que l'actual sistema d'audiometria és incapaç d'afinar el seguiment en establiments públics (bars, restaurants, hotels...), un dels pilars del pagament. ≡

PODER I CORRUPCIÓ

Cristina Fernández ha contraprogramat el programa del periodista Jorge Lanata, *Periodismo para todos*, amb partits de futbol –que són gratuïts a l'Argentina– el mateix dia que el programa. DAVID FERNÁNDEZ / EFE

El futbol, l'arma del govern argentí contra un periodista crític

Un programa de televisió del grup Clarín inquieta la Casa Rosada

En un capítol més dels seus enfrontaments, la presidenta argentina, Cristina Fernández, i el grup Clarín lluiten per les audiències televisives amb les denúncies de corrupció i el futbol com a armes.

JOAN BIOSCA
BUENOS AIRES

Si els apassionats al futbol haguessin de triar un país per viure, escollirien de ben segur l'Argentina. No només per la qualitat dels seus equips com Boca Juniors, Independiente, River Plate i Racing de Avellaneda, entre d'altres, sinó també per poder gaudir dels enfrontaments de Primera i Segona Divisió de manera gratuïta i per televisió. Els partits s'emeten en obert de manera continuada, un darrere l'altre, del divendres al vespre al diumenge a la nit, en una marató de futbol gairebé sense interrupció. El govern argentí ofereix als canals de televisió el senyal sense cap mena de cost. Fins i tot diverses cadenes arriben a emetre el mateix partit alhora.

A l'Argentina el futbol no és només una qüestió nacional –s'han arribat a suspendre les classes a les escoles quan hi ha Mundial de futbol i juga la selecció–, sinó que és també una important política d'estat, com la salut i l'ensenyament. És el *fútbol para todos*, que també és el nom que rep el programa televisiu que emet el futbol i que bàsicament es *finança* amb publicitat oficial, és a dir, amb propaganda de les accions de govern.

La Casa Rosada paga cada any uns 216 milions d'euros per poder emetre tots els partits en obert de l'Associació del Futbol de l'Argentina, la propietària dels drets.

Molts pocs qüestionen aquesta "política d'estat". Agrada a quasi tothom. Ja en el seu dia la cap d'estat argentina va justificar la despesa milionària amb fons públics tot dient que "*Fútbol para todos* ha aconseguit canviar moltes barriades populars, ja que ara les famílies es poden reunir al voltant de la televisió per gaudir de l'esport".

El futbol genera una gran audiència televisiva, especialment si els

partits són de gran rivalitat com pot ser un Boca-River o un Independiente-Racing. Però al futbol li ha sortit un potent competidor. Es tracta del periodista Jorge Lanata, ara per ara la principal figura opositora a la presidenta Cristina Fernández, ja que la veritable alternativa política a l'Argentina no existeix. Des del seu programa *Periodismo para todos*, que emet el canal de televisió del grup mediàtic Clarín, enfrontat amb el matrimoni presidencial dels Kirchner, cada diumenge a la nit feteja el govern destapant tota mena de casos de presumpte corrupció i blanqueig de diners per part de funcionaris pròxims a la presidenta.

Una guerra d'audiències

La potència de les denúncies ha fet reaccionar el govern. Com? Contra-programant televisivament el periodista amb partits de futbol de *prime time* que controla i que s'emeten a la mateixa hora que el seu programa, és a dir, el diumenge a les 10 de la nit. Diumenge passat a aquella hora, Boca Juniors va jugar contra Newell's Old Boys. I les audiències televisives han donat finalment com a guanyador el periodista Lanata per davant del partit amb un 24% contra un 16% de *share*. Nou punts de diferència amb una clara lectura política.

Ara el pols entre el govern argentí i el grup Clarín s'ha traslladat a les pantalles. I és que la Casa Rosada busca, quasi a la desesperada, contrarestar amb el futbol les denúncies de corrupció que setmana rere setmana s'emeten en aquest programa. ■

Videla va ser enterrat el 23 de maig en secret

Envoltat de secretisme i molt reduït. Així va ser l'últim adéu a l'exdictador argentí Jorge Rafael Videla, enterrat dijous passat en un cementiri privat a la localitat del Pilar, un dels suburbis al nord de Buenos Aires. En un principi s'estimava que el símbol més gran de l'última dictadura militar de l'Argentina (1976-1983) seria sepultat al cementiri de la seva ciutat natal, Mercedes, tot i el rebuig de la població. Finalment, però, les seves restes s'han enterrat al mateix cementiri on descansa l'exministre d'Economia de la seva dictadura, José Alfredo Martínez de Hoz. Videla va morir entre reixes el 17 de maig als 87 anys.

MITJANS INTERNACIONALS

La BBC destina 6 milions al referèndum d'Escòcia

Crearà un equip de 50 persones dedicat a cobrir el procés independentista amb reportatges i debats

Els mitjans públics britànics treballaran perquè els escocesos votin l'any vinent amb la màxima informació sobre els pros i els contres de la independència. Dedicaran 5 milions de lliures a parlar-ne.

JÚLIA DOLTRA

BARCELONA. La BBC ha inclòs al seu pressupost una partida extra de 5 milions de lliures (gairebé 6 milions d'euros) destinada a cobrir el referèndum sobre la independència d'Escòcia previst per al 18 de setembre de l'any que ve. El director de la divisió escocesa de la corporació pública britànica, Ken MacQuarrie, ha justificat aquesta inversió perquè el referèndum "és de gran importància per a Escòcia" i, segons ell, la despesa addicional permetrà fer-ne una cobertura profunda, "tal com l'audiència espera i es mereix".

El mateix director general de la BBC, Tony Hall, va defensar l'aportació econòmica declarant que el referèndum i els Jocs de la Commonwealth -que se celebraran a l'estiu a Glasgow- són dos dels fets més importants que han succeït a Escòcia en els últims anys i que, per tant, l'audiència n'espera una cobertura rigorosa. Hall vol que la BBC "re-

flecteixi, analitzi i discuteixi els esdeveniments amb el màxim detall".

Els 5 milions de lliures invertits serviran per crear una unitat de treball formada per una cinquantena de professionals que estarà a ple rendiment l'any vinent i que es dedicarà exclusivament a cobrir el procés sobiranista. Per fer-ho, està previst que elabori una sèrie de documentals sobre els aspectes principals del referèndum, que s'emetraran des de finals d'aquest any fins al setembre del 2014, a més de nombrosos debats tant radiofònics com televisius que s'organitzaran arreu del territori escocès. La web de la corporació també oferirà continguts específics i anàlisis en profunditat sobre el procés independentista, i el dia del referèndum es farà un seguiment detallat dels resultats, tant en anglès com en gaèlic, per televisió, ràdio i internet.

La tardor de l'any passat, la Unió Nacional de Periodistes del Regne Unit (NUJ) havia acusat la BBC Scotland de donar una cobertura insuficient al referèndum. El periodista de la mateixa BBC Peter Murray demanava a la cadena que s'invertís en més personal per poder transmetre en condicions un període crucial. "No hi ha cap evidència

La seu central, a Londres, de la BBC, la corporació britànica de mitjans públics. ALESSIA PIERDOMENICO / REUTERS

que la BBC Scotland estigui intentant guanyar fons per cobrir el referèndum de manera seriosa. No n'hi ha prou fent un sol debat: cal fer programació sobre la història i investigacions d'opinió i tendències. En cas contrari, es tractaria d'un dèficit democràtic", exigia llavors Murray. Finalment, la cadena ha escoltat aquestes peticions. —

La cadena no es tocarà si guanya el 'sí'

El Partit Nacionalista Escocès (SNP), que impulsa el procés independentista, defensa a la seva web que la BBC continuï funcionant amb normalitat a Escòcia l'endemà de la independència, tot i que sota control escocès: "Els serveis de la BBC Scotland continuarien amb el mateix personal i els mateixos actius, però amb una nova direcció que tindria l'encàrrec de reflectir la vida, la cultura i els interessos dels escocesos". Així, diuen, els espectadors d'Escòcia tindrien accés a tots els continguts de la BBC, la privada ITV i altres canals de cable i de satèl·lit britànics, tal com ja passa, recorden, a Irlanda.

La CNN crea un canal de YouTube en aliança amb un web de notícies

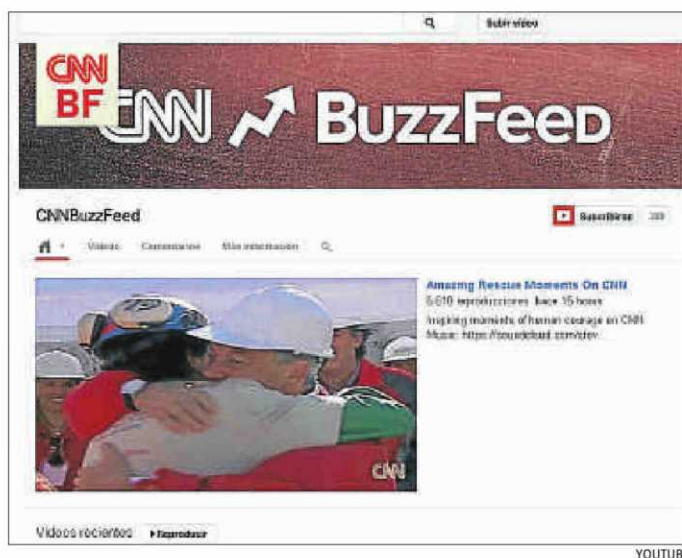
La cadena televisiva acorda una col·laboració permanent amb la popular pàgina d'internet BuzzFeed

FRANCESC BRACERO
Barcelona

L'aliança entre mitjans nous i tradicionals va sumar ahir una nova fita amb l'anunci de la cadena CNN i del web de notícies BuzzFeed per a la creació d'un canal conjunt a YouTube. El primer dels seus vídeos va ser un recopilatori de rescats sorprenents trets de la base de dades de la cadena televisiva nord-americana.

Aquesta aliança, encaminada a proporcionar als dos mitjans l'accés a algunes audiències a les quals ara no arriben i a buscar nous mercats publicitaris, suposarà una inversió "d'una suma baixa de vuit dígits" –com a mínim de 10 milions de dòlars (7,7 milions d'euros)–, segons va explicar ahir en una entrevista a *The Wall Street Journal* el conseller delegat de BuzzFeed, Jon Steinberg.

Els vídeos del nou canal s'alimentaran de la immensa video-

Imatge del nou canal conjunt CNN-BuzzFeed

teca de la CNN. N'hi haurà tres de nous cada setmana, no seran de notícia estricta del moment i tindran el plantejament de *viralitat* que aplica BuzzFeed als seus vídeos per al web.

Aquesta unió entre un mitjà tradicional i un de nou nascut d'internet procurarà que tots dos es beneficiïn dels millors valors de l'altra part. El vicepresident de la divisió digital de la CNN, Kenneth Estenson, va assenyalar que l'acord "permet a les dues organitzacions assolir

noves audiències". Però l'objectiu no són només els espectadors, sinó també obrir una nova via d'accés a ingressos per la via publicitària.

La CNN i BuzzFeed ja han començat a treballar en la recerca d'espònsors i formats d'anuncis per a les seves noves produccions. La pàgina web ofereix notícies basades moltes vegades en fets curiosos i xifres estadístiques, deslligades de l'actualitat tal com es presenta a la cadena televisiva.

El públic de BuzzFeed és molt més jove que el de la CNN, molt enganxat a xarxes socials i consumidor del que s'anomena *contingut viral*. Aquest popular web, nascut el 2006, va començar a incloure publicitat en forma de patrocini de les seves informacions fa dos anys.

Tanmateix, no tot el contingut de BuzzFeed és frívol, com podria deduir-se del gruix de les seves informacions. Fa poc

El públic de BuzzFeed és més jove, utilitza xarxes socials i consumeix 'contingut viral'

més d'una setmana va llançar la seva pròpia pàgina dedicada als negocis, amb la intenció de proporcionar informació pròpia preparada amb l'estil fresc –i en ocasions humorístic– amb el qual aborda moltes de les qüestions.

El canvi significatiu que representa aquest tipus de pàgina es reflecteix en el fet que el seu equip de redacció de negocis ha aconseguit el fitxatge d'alguns periodistes experts de mitjans tradicionals.●

MARIO DE BIASI (89) / FOTOPERIODISTA

El fotógrafo que retrató la esencia italiana de los cincuenta

Lara López Zapata - Madrid

Mario De Biasi, el fotógrafo polivalente que mejor supo capturar con su cámara la historia de Italia con sus cambios y transformaciones, y que durante treinta años realizó fotoreportajes de diferentes países y los retratos de Marlene Dietrich, Brigitte Bardot y Sophia Loren, ha fallecido a los 89 años.

De Biasi fue uno de los tantos fotógrafos que tuvieron que abandonar su ciudad natal en busca de reconocimiento profesional, volviendo a su país rodeado de un merecido éxito. Más de treinta años en este oficio que ha llenado con sus imágenes en centenares de portadas y, casi siempre, en revistas de prestigio.

Su juventud no fue fácil. Sufrió de cerca el fascismo y la guerra,

durante la cual, curiosamente, encontró su primer contacto con la fotografía al hallar entre los escombros de una casa bombardeada todo un laboratorio fotográfico, con el que empezó su carrera.

SU SEGUNDA CASA
Más de treinta años colaboró con «Época», en una simbiosis perfecta

Apenas unos años después, en 1948, el «Circolo Fotografico Milanese» ya organizó una exposición con su obra, setenta y cinco fotografías que intentaban reflejar «la sinceridad del sentimiento» como filosofía de trabajo. La exposición fue un fracaso, pero él no se vino

abajo y su gran oportunidad llegaría en 1953, con la revista «Época», con la que mantendría una perfecta simbiosis ideal y sentimental. Para ella captó imágenes documentales en guerra de Vietnam, la guerra árabe-israelí de 1973, la insurrección de Praga o el cráter del Etna, donde corrió el peligro de asfixiarse por acercarse demasiado. Pero ese riesgo valió la pena, ya que la revista dedicó a su trabajo la portada y veinte páginas.

Su obra recorre desde el retrato a la ilustración, desde la foto de guerra a la industrial, pasando por el cine y el paisaje. Pero si por algo será recordado De Biasi es por ser el que mejor supo retratar a la Italia de posguerra, interpretando en imágenes la inadvertida realidad social transalpina de los años cincuenta.

«Los hombres se giran»

Esta imagen, realizada en Milán en 1954, se ha convertido en

un auténtico símbolo del Neorealismo. Para su autor, «en esta imagen está encerrada la Italia de la época», ya que en ella se encuentran todas las claves que la marcaron. Fue captada por una de las dos cámaras que De Biasi acostumbraba a llevar, sin sentir la necesidad de trabajar en digital.

Almunia pedirá más medidas a Google para cerrar la investigación de Bruselas

M. J. Madrid

La paz entre Bruselas y Google no se firma todavía y sobre el gigante de internet sobrevuela aún la amenaza de una multa multimillonaria. Así se desprende de las palabras de ayer del vicepresidente de la Comisión Europea y responsable de Competencia, Joaquín Almunia, quien aseguró que está "casi seguro" de que pedirá más medidas correctivas al gigante informático para resolver el caso que Bruselas mantiene abierto contra el buscador por abuso de posición dominante desde hace dos años y medio, según informó Europa Press.

"No sé exactamente lo que va a pasar, pero estoy casi seguro de que pediremos a Google que mejore sus propuestas", añadió Almunia en Bruselas, al ser preguntado por el caso en una sesión de la comisión de Asuntos Económicos del Parlamento Europeo.

Bruselas analiza desde el pasado abril los compromisos ofrecidos por Google para poner fin a esa investigación sobre su presunto abuso de posición dominante. Como ya contó **CincoDías**, el buscador aceptó etiquetar los resultados ligados a sus propios servicios o promociones; ofrecer a todas las páginas web la posibilidad de que sus contenidos no sean usados por los buscadores especializados de Google, sin que eso les afecte a su ranking en el buscador general; permitir a los editores de periódicos el control de las informaciones indizadas en Google News; renunciar a los contratos exclusivos de publicidad con los editores, y no impedir a los

anunciantes que utilicen otras plataformas.

Aunque Almunia no ha develado su posición última, sí parece haber dejado entrever que los competidores de Google podrían salirse con la suya. Bruselas ha decidido extender

hasta finales de junio el plazo dado a los rivales del buscador para que hagan pruebas de mercado y verifiquen el efecto de las modificaciones, según explicó Almunia en el Parlamento Europeo, pero muchos de ellos ya han cali-

ficado de cambios cosméticos los compromisos de Google y han amenazado con impugnar un posible pacto del buscador con la UE. Almunia dijo ayer que esperará a analizar todas las respuestas antes de tomar una decisión.

Evento de Google en Estados Unidos. EFE

Otros dos casos todavía abiertos

Almunia indicó también que aún hay otras dos quejas formales contra Google sobre las que el Ejecutivo comunitario tendrá que pronunciarse, y sobre las que aún no ha decidido si abrirá investigaciones formales a la multinacional. Una se refiere al sistema operativo Android, que Bruselas está examinando. Los rivales de Google han denunciado que la firma utiliza esa plataforma "como caballo de Troya para engañar a sus socios y monopolizar el mercado de telefonía móvil". La segunda, se refiere al posible abuso de posición dominante gracias a la adquisición de Motorola por parte de Google.

ARXIU ACN/MARGALIDA AMENGUAL

SAMUEL ARANDA

► **1979.** Va començar a treballar als 19 anys. Des del 2006 exerceix com a reporter gràfic independent.

SAMUEL ARANDA/ACN

Una mare sosté el seu fill, sota els efectes del gas lacrimogen després de participar en una manifestació, a Sanaa, Iemen. Guanyadora del World Press Photo de l'any 2011 i publicada al New York Times

El premiat fotògraf català Samuel Aranda serà el nom estrella del Clic de Cabrianes

► El guanyador del World Press Photo 2011 exposarà a la mostra bagenca una desena d'imatges de la mateixa sèrie que la guardonada

REDACCIÓ | MANRESA

■ Fàtima al-Qaws abraça el seu fill Zayed, de 18 anys, ferit pels efectes del gas lacrimogen després de participar en una manifestació a Sanaa (Iemen). La imatge, al capdamunt d'aquesta pàgina, la signa el fotògraf català Samuel Aranda (Santa Coloma de Gramenet, 1978), es va publicar al New York Times i va obtenir el World Press Photo de l'any 2011. Una imatge que ha esdevingut polèmica.

Aranda serà el cap de cartell del Clic d'enguany, que se celebrarà el cap de setmana del 8 i 9 de juny. El fotògraf portarà al poble bagenc 11

imatges preses al Iemen, de la mateixa sèrie que la premiada, que no serà entre les exposades.

La participació d'Aranda al Clic té lloc quan encara cueja la polèmica per la transformació de la premiada fotografia en la imatge del disc i la samarreta promocional del grup Crystal Castles, una banda electrònica de Toronto. Aquesta decisió del fotògraf català va exaltar els ànims d'una part de la professió sobre l'ús comercial de les imatges dels fotoperiodistes. Segons el mateix Aranda, la disposició es va prendre amb l'autorització dels protagonistes i pel

caràcter de reivindicació política de l'àlbum del grup.

La Mostra de Fotografia de Cabrianes, totalment gratuïta, arribarà aquest mes de juny a la quarta edició amb un total de 17 fotògrafs, professionals i amateurs, tots catalans exceptuant el polonès Marcin Bielecki (1971), especialitzat en fotografia social. Entre els primers, l'esmentat Aranda i Jordi Saragossa (Barcelona, 1988), que ha fotografiat esportistes com el ceretà Kilian Jornet o la manresana Núria Picas. Les col·leccions d'imatges es repartiran per vuit espais de Cabrianes.

> EL FUTURO DE LOS MEDIOS / La situación económica

El PP promete ayudas a la prensa pero rechaza la propuesta del PSOE

Planteará compensaciones por el uso de contenidos en los buscadores de internet

LUIS ÁNGEL SANZ / Madrid
El PP anunció ayer en el Pleno del Congreso que va a impulsar en la Cámara Baja una batería de medidas para paliar las dificultades económicas que atraviesan los medios de comunicación, en especial los escritos, y los periodistas. Pero lo hizo en el mismo debate en el que rechazó una propuesta del Grupo Socialista apoyada por casi toda la oposición -CiU, La Izquierda Plural, PNV, Amaiur, ERC, CC, BNG, Compromís-Equo y Geroa Bai- con el mismo objetivo.

La portavoz del PP, Macarena Montesinos, rechazó apoyar la enmienda transaccional del PSOE con todos los demás partidos y sólo ofreció votar a favor de su propia enmienda al texto. UPyD se abstuvo.

Montesinos explicó que transformará esa enmienda en una proposición que recogerá algunas de las propuestas del PSOE, entre ellas un plan de dinamización profesional para la formación de periodistas en paro. O alguna nueva, como compensaciones a los periódicos digitales por el uso de sus contenidos por parte de los buscadores de internet.

La propuesta socialista rechazada por el Pleno con 173 votos en contra, 140 a favor y cinco abstenciones planteaba ayudas para «favorecer la

transición a los nuevos soportes tecnológicos de la comunicación».

Entre ellas, el aplazamiento de cuotas a la Seguridad Social y su fraccionamiento; líneas de crédito a través del Instituto de Crédito Oficial

(ICO); subvenciones y préstamos para la renovación tecnológica, y planes de promoción de la industria editorial en el exterior.

Todos los grupos coincidieron con las palabras del portavoz del PSOE,

Juan Luis Gordo, cuando afirmó que «sin periodistas no hay periodismo; y sin periodismo no hay democracia». Gordo citó así a la presidenta de la Asociación de la Prensa de Madrid, Carmen del Riego.

Tanto Gordo como el resto de los portavoces de los grupos destacaron que los ingresos publicitarios en la prensa en los últimos cuatro años han caído a la mitad; que en ese mismo tiempo se han perdido entre 8.000 y 11.000 puestos de trabajo de periodistas, y que las empresas están sobreviviendo a duras penas en un entorno cada vez más difícil.

Sin embargo, ayer no fue posible el acuerdo y habrá que esperar al texto del PP para que la Cámara apruebe una declaración de apoyo a los medios y a los periodistas con medidas concretas aún por conocer.

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Per 'La Razón' no som ni nació, ni regió, ni província, ni territori

Titula *La Razón*: "Mas subvenciona la «Viquipèdia», que defineix Catalunya com un «país europeu>". Bé, fins i tot la Wikipedia espanyola diu que *país* pot referir-se "a una nació, una regió, una província o un territori", així que tots aquests escarafalls se'ls podrien estalviar. Però, de fet, el que més em fascina són les cometes que emmarquen la paraula Viquipèdia. Defineixen a la perfecció el mal que damna el nacionalisme espanyol: incòmode amb la diferència, només tolera la catalanitat si és una expressió folklòrica, pintoresca particularitat regional d'una cultura menor. Hi ha la Wikipedia espanyola, *la güena*, o sia que la catalana només pot ser «Viquipèdia», entre cometes punitives. La *viquipedita*, en diran aviat. Explicava molt bé aquesta actitud l'enyorat Eugenio: "*Que los franceses al pan lo llamen 'pain', está bien. Que al vino lo llamen 'vin', también. Pero al queso, que se ve claramente que es queso... que lo llamen 'fromage'!*" El columnista Alfonso Merlos comentava la notícia: "Els trastorns d'aquest nacionalisme d'aires macarres són greus". I jo no podria estar més d'acord amb la frase, tot i que temo que parlem de nacionalismes diferents.

Jugant als trilers amb la FAES

Més sobre *La Razón*, ara en portada: "Els empresaris de les 'fotocòpies de Bàrcenas' neguen les donacions al PP: Villar Mir declara que sí que va pagar a UGT i CCOO". Home, sí però no. Perquè Villar Mir, en la seva declaració davant l'Audiència Nacional, va explicar com va pagar regularment a la fundació FAES, vinculada directíssimament al PP. Un detall que el diari només dóna, de passada, enmig del text. I també deixa per a l'últim paràgraf que un dels tres empresaris –Alfonso García Pozuelo, antic amo de la Constructora Hispánica– no va negar res: senzillament es va acollir al seu dret de no declarar.

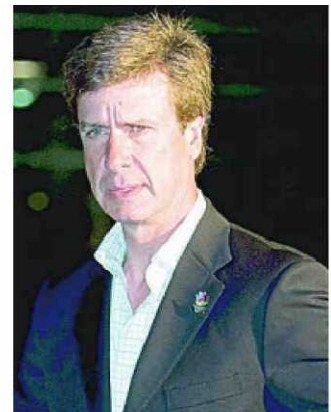

Cayetano Martínez de Irujo recurrirá la sentencia por agredir a dos fotógrafos

R. G. - Madrid

Cayetano Martínez de Irujo fue condenado a seis meses de cárcel y una multa de 1.200 euros por agredir a dos fotógrafos por un hecho ocurrido en la madrugada del 24 de junio de 2009 en un restaurante del término municipal de Las Rozas. LA RAZÓN ha podido saber que el abogado del jinete recurrirá esta sentencia, dictada por el Juzgado de lo Penal nº 21 de Madrid. Lo hará ante la

Audiencia Nacional por considerar que no se ajusta a Derecho. Uno de los argumentos es que «la referida resolución establece que D. Iván Martínez Aranda y D. Sergio Manuel López-Villar Gorosito poseen la condición de periodistas, siendo absolutamente incierto toda vez que en el juicio negaron esa condición, titulación y posesión de carné profesional y alegaron exclusivamente su condición de fotógrafos sin acreditar documentación alguna».

Cayetano Martínez de Irujo, en una imagen reciente

Galardón

EL MUNDO recoge el premio por la difusión de la Feria 2012

EL MUNDO / Madrid

La sección de toros de EL MUNDO recibió ayer el premio a la mejor difusión de la Feria de San Isidro 2012. El galardón, concedido por Taurodelta, empresa gestora de la Monumental, fue recogido por Zabala de la Serna, jefe de la sección, y Lucas Pérez, redactor de este periódico. La información taurina de EL MUNDO ya fue reconocida este año por la Real Federación de España a la mejor información de la temporada 2012.

Además de los premios periodísticos –Paloma Aguilar y Luis Vega como autores de las mejores fotografías–, Taurodelta entregó el resto de galardones que reconocen a los mejores de San Isidro 2012. Esta es la lista de premiados:

Trofeo a la mejor faena y al triunfador de la feria: Sebastián Castella. Recogió los premios su apoderado Luis Manuel Lozano.

Trofeo al mejor novillero: Gómez del Pilar.

Trofeo al mejor rejoneador: Diego Ventura.

Trofeo al torero revelación: Morenito de Aranda.

Trofeo a la mejor estocada: José Ignacio Uceda Leal.

Trofeo a la mejor ganadería y al mejor toro: Alcurrucén y Fiscal, del mismo hierro.

Trofeo al mejor picador: Nacho Meléndez, de la cuadrilla de Eulalio López, Zotoluco.

Trofeo al mejor par de banderillas: Curro Javier, de la cuadrilla de José María Manzanares.

Trofeo a la mejor brega de banderillero: Fernando Galindo, de la cuadrilla del mexicano Ignacio Garibay.

Trofeo a los triunfadores del Camino hacia Las Ventas a los novilleros sin caballos más destacados: Amor Rodríguez, David Rodríguez y Ángel Sánchez.

Intereconomía refuerza su área de medios digitales

Paula Gómez y Gonzalo
Reina se incorporan al
grupo como jefes de
publicidad del área digital

R. T.

Intereconomía refuerza su área de medios digitales con la incorporación de Paula Gómez y Gonzalo Reina como jefes de publicidad del área digital. Serán los responsables de las diferentes alternativas publicitarias digitales y de la supervisión de la estrategia comercial.

Paula Gómez es licenciada en Derecho por la Universidad San Pablo CEU, ha realizado cursos en Marketing y Dirección de Empresas y Marketing online en ESIC y se especializó en Marketing en Londres. Como Directora de Cuentas en la agencia creativa y publicidad online Neo Lables y en Cyan Cloud, desarrolló grandes proyectos publicitarios en el mundo online y mobile a nivel europeo.

Por su parte Gonzalo Reina es licenciado en Publicidad y RRPP en la Universidad Complutense de Madrid y ha desarrollado toda su carrera profesional –20 años– en Motorpress-Ibérica en la editorial Gruner + Jahr (G+J), división de revistas del grupo Bertelsmann.

PATRIMONI

Prop de 180 periodistes i bloggers venen a Tarraco Viva

Prop de 180 periodistes i bloggers d'arreu del món, especialitzats en cultura, gastronomia i turisme, han visitatenguany Tarragona per participar en els actes de Tarraco Viva.

La primera setmana del Festival, Tarragona va acollir l'edició anual del Travel Bloggers Meeting, que només per si sol va desplaçar a la ciutat més de 130 bloggers arribats de diferents punts de l'Estat i d'Europa. Una demostració de

l'impacte que va tenir aquesta convocatòria és que l'etiqueta #TBMCatSur va ser *trending topic* (tendència i un dels temes més parlats) a Espanya durant més de 24 hores.

La segona setmana, en canvi, van coincidir diversos viatges de premsa, agents i bloggers especialitzats, com ara un grup d'italians que viatjaven motivats per conèixer de més a prop el turisme religiós lligat a Tarraco Viva. **Redacció**

RTVE

Echenique explica l'ús de patrocinis a la tele pública

El president de RTVE, Leopoldo González Echenique, explicarà avui al Congrés l'ús que TVE està fent de la figura del patrocini cultural per finançar programes com per exemple *Masterchef*. A més, avançarà les previsions pressupostàries de la corporació audiovisual espanyola pel tancament d'aquest any i respondrà a preguntes dels diputats sobre les acusacions d'utilitzar un criteri de "moral pseudoreligiosa" en algunes informacions emeses recentment en els *Telediarios*. ■ REDACCIÓ

La web del diario alemán «Bild» será de pago

El diario sensacionalista alemán «Bild» –el de mayor tirada diaria en Europa– se sube al tren de los contenidos online de pago. El periódico ofrecerá un sistema de códigos de acceso digital. A partir del 11 de junio introducirá tres formas de abono mensual: a 4,99 euros, 9,99 y 14,99. La versión más cara permitirá el acceso a la versión digital completa y ofrecerá cupones para retirar una versión en papel en quioscos.

INVERSIÓ

La previsió publicitària cau un 9,2% el 2013

La inversió publicitària caurà aquest any a l'Estat espanyol un 9,2% i se situarà per sota dels nivells que es van aconseguir el 1998, segons l'últim estudi de Zenith Vigía, elaborat amb les previsions dels directius de màrqueting comercial dels principals mitjans. Els mateixos estudis prediuen una recuperació fins al setembre del 2014. ■ REDACCIÓ